

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 11P/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3716201214
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Hlucháň
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2016:3716201214.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, samosudca JUDr. Ivo Hlucháň, vo veci starostlivosti súdu o maloletú E. Q., nar. X.X.XXXX, t.č. bytom u starej matky F. X., nar. XX.X.XXXX, bytom B., Ľ. Š. XX/XX, H. X., zastúpené opatrovníkom ÚPSVaR Považská Bystrica, pracovisko Púchov, dieťa rodičov Rolanda Spodniaka, O. I. XXX, X. a F. X.M., bytom X., R.. I. Č.. XX, Č. J., o návrhu otca o zníženie výživného takto

rozhodol:

Súd mení rozhodnutie Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp.zn. 6P/89/2014, zo dňa 27.11.2014, v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne, sp.zn. 17CoP/10/2015-30, zo dňa 8. 4. 2015, v časti o výživnom na mal. E., nar. X.X.XXXX zo strany otca a to tak, že otcovi znižuje výživné zo sumy 70,-eur na sumu 40,-Eur mesačne, od 1.3.2016, ktoré výživné bude zasielať vždy 15. dňa v mesiaci vopred k rukám starej matky maloletej.

odôvodnenie:

Otec maloletého dieťaťa podal na tunajší súd návrh, ktorým sa domáhal zníženia výživného na maloletú tak, že žiadal znížiť výživné zo sumy 70,- Eur na 40,- Eur mesačne dôvodiac, že má ešte ďalšie dve vyživovacie povinnosti, v súčasnej dobe prišiel o zamestnanie, je riadne evidovaný na úrade práce a nie je schopný výživné v takej výške platiť.

Stará matka dieťaťa s návrhom nesúhlasila, dôvodiac, že nemá dostatok finančných prostriedkov k tomu, aby mohla zabezpečovať výživu dieťaťa.

Matka bola kontaktovaná zo strany súdu telefonicky, kde uviedla, že sa presťahovala do Českej republiky, žiada, aby súd vykonal pojednávanie v jej neprítomnosti, s tým, že ako matka uviedla, že ona nežiada zníženie výživného a taktiež nesúhlasí s tým, aby otec platil nižšie výživné.

Opatrovník doporučil v podstate schváliť v priebehu konania dohodu medzi otcom a starou matkou.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom otca, oboznámením sa stanoviskom matky, výsluchom starej matky, opatrovníka, oboznámením sa osobnými, majetkovými a zárobkovými pomermi otca, ako i starej matky, oboznámením sa spisom Okresného súdu v Považskej Bystrici, 6P/89/2014, najmä rozsudkom z čl.16 a zistil nasledovné:

Na základe uvedených rozsudkov, teda na základe rozsudku Okresného súdu v Považskej Bystrici, sp. zn. 6P/89/2014, bola maloletá zverená do osobnej starostlivosti starej matke s tým, že rodičia maloletej boli zaviazaní platiť výživné na mal. po 70,- Eur mesačne, od 1.7.2014. Uvedený rozsudok bol potvrdený aj rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, sp.zn. 17CoP/10/14-13. V dobe tejto úpravy výživného vychádzal z príjmu otca 10.335,- českých korún netto. Má ešte dve vyživovacie povinnosti. Stará matka bola čiastočná invalidná dôchodkyňa, nezamestnaná, s dôchodkom 340,-Eur mesačne.

V súčasnej dobe otec odôvodňoval svoj návrh tým, že potom, čo pracoval v Českej republike na dohodu, bol riadne prepustený s tým, že on nedal výpoveď, ale dostal výpoveď od zamestnávateľa. Táto skutočnosť bola potvrdená aj správou úradu práce sociálnych vecí a rodiny v Českej republike, Příbram. Z tejto správy mal súd za preukázané, že otcovi bola priznaná podpora v nezamestnanosti 5.381,-Kč s tým, že od 25.1.2016 už poberá 4.139,- Kč po dobu dvoch mesiacov a na ďalšie mesiace bude poberať podporu len vo výške 3.725,- Kč. Ďalej mal súd za preukázané, že pri vyrátaní podpory mu vychádza priemerná mzda vo výške 8.277,- Kč. Výživné platí, avšak v súčasnej dobe má na výživnom nejaký dlh. S dieťaťom sa nestretáva. Okrem E. má naďalej ďalšie vyživovacie povinnosti k synovi J., na ktorého platí 40,- Eur a k Q., na ktorú platí 40,-Eur.

Stará matka uviedla, že otec predtým výživné neplatil vôbec, je dlžný na výživnom 800,- Eur. Pokiaľ bol v Čechách, tak jej zaplatil za 4 mesiace 45,-Eur jedenkrát, dvakrát po 25,- Eur a raz 30,- Eur. O E. sa nezaujíma. Stará matka je naďalej čiastočne invalidná dôchodkyňa s invalidným dôchodkom vo výške 340,-Eur.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do toho času, kým deti nie sú schopné samostatne sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností, majetkových pomerov, dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Z vykonaného dokazovania mal potom súd za preukázané, že od poslednej úpravy výživného došlo k podstatnej zmene pomerov na strane otca maloletej. Tento nie vlastnou vinou prišiel o zamestnanie a v súčasnej dobe nemá teda dostatok finančných prostriedkov, aby mohol výživné v takejto výške platiť. Na druhej strane však súd jednoznačne upozorňuje otca na to, že je povinný si hľadať riadne zamestnanie, aby výživné mohol platiť v adekvátnej čiastke, k potrebám maloletého dieťaťa. Je nemysliteľné, aby výchovu dieťaťa, resp. výživu dieťaťa suplovala za rodičov stará matka dieťaťa. Táto sama má nedostatok finančných prostriedkov a preto je povinnosťou rodiča, aby sa zamestnal, našiel si adekvátny príjem, aby výživné mohol platiť v takej výške, ktoré pokryje potreby dieťaťa. Na základe týchto skutočností potom však súd dospel k záveru, že otec v súčasnej dobe skutočne nemá dostatok finančných prostriedkov, aby výživné platil v takej výške ako bolo určené a preto mu výživné znížil na sumu 40,-Eur mesačne a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Podanie treba doložiť potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. musí obsahovať označenie rozhodnutia, proti ktorému odvolanie smeruje, v čom vidí nesprávnosť tohto rozhodnutia alebo postupu súdu a čoho sa odvolávateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c/ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d/ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e/ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené /§205a/,

f/ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Nepodaním odvolania v zákonnej lehote sa rozhodnutie stáva právoplatným a vykonateľným.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.